

33. med letom – leto A

Prilika o talentih

»Tako bo namreč kakor s človekom, ki se je odpravljaj na potovanje in sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovati in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skrival denar svojega gospodarja. Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: »Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: »Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!« Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: »Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega!« Gospodar pa mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem razsul? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najzunanjšo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.« Mt 25,14-30

Vedel sem, da si trd človek ...

Dve vprašanji se mi zastavljata ob današnjem odlomku:

1. Zakaj ta na videz nepravilna delitev? Ali je tudi v resnici krivična?

Za odgovor je verjetno zelo pomembna opomba, po kakšnem načelu je gospodar delil. Beremo namreč, da je dal vsakemu po njegovih zmožnostih!

2. Zakaj tako žalosten razplet? Tisti, ki je najmanj prejel, je bil najbolj tepen.

Tudi tu je pomemben majhen komentar, kako služabnik sprejema talent: vedel sem, da si trd človek!

Ostaja nam pravzaprav dvoje: lahko protestiramo, lahko pa sprejmemo, da je gospodar takšen kot je. Verjetno bo bolje premisliti, zakaj je gospodar takšen in ga skušati sprejeti. O podobni podobi gospodarja namreč Jezus govori v več poglavjih Svetega pisma. Poglejmo!

Oče in izgubljeni sin:

- mlajši išče pravico. Odide in se skrušen vrne, ker ugotovi, da je vseeno najboljše doma, kjer ima zadnji v hiši več kot on pri vsej prostosti,
- starejši sin, pa je ves čas doma, a nesrečen. Očetu pravi: Poglej ves čas ti služim, pa mi nisi zaklal kozliča ...

Kako krivičen oče, ki razuzdanemu sinu pripravi veselico, pridnemu pa nič posebnega. Starejši sin se še vedno čuti NESVOBODNEGA, mlajši pa je okusil težo lažne svobode.

Gospodar vinograda zaupa vinograd najemnikom, potem pa pride iskat pridelek:

- najemnikom je krivica dajati to, kar so pridelali, zato pretepejo gospodarjeve sle in ubijejo sina.

Kako krivičen gospodar. Oni delajo, on pa prihaja po pridelek. Za vse je to le IZKORIŠČANJE. Delo je krivica in služenje izkoriščanje. Seveda se najemniki ne vprašajo, kaj bi delali, če bi ne bilo gospodarja, ki bi jim dal v najem vinograd.

Gospodar in delavci, ki iščejo delo:

- eni delajo cel dan,
- drugi le nekaj ur. Vsi dobijo enako plačilo.

Kakšno NEPOŠTENJE. Kako more dati vsem enako, če pa so eni delali ves dan, drugi pa le kako uro. Kdo bi razmišljal o trpljenju tistih, ki jih nihče ni najel. Krivica! Gospodar je krivičen!

Gospodar bo ob koncu časov zbral svoje ljudstvo in razdelil nagrade:

- ločil bo ovce od kozlov,
- lačen sem bil in mi niste dali jesti (Gospod, kdaj ...)

Spet in spet, pa še na koncu KRIVICA! Nihče, niti dobri niti hudobni ne vedo, kdaj so kaj naredili oz. opustili. Gospodar pa spet dela krivico!

Da, vse je krivica, če se ne bomo ustavili. Bog je dobri Oče, ki nas ljubi. Vse kar dela je za nas dobro. Če si domišljamo, da smo modrejši od njega, da bolje vemo, kaj je krivica in kaj je poštenje, potem bomo vedno doživljali krivico.

Prosimo Gospoda, naj nam pomaga videti Očetovo ljubezen. Naj jo dojamemo in se v njej umirimo. Ne, Oče ni trd človek, je ljubeč in sam trpi, da bi mi živeli. Gospod, daj nam to doumeti!

Nad vsem, prav vsem, naj bo dobro ali hudo, bedi dobri Oče. Naj bo veselje ali trpljenje, vse prihaja iz njegovih rok za naše odrešenje, za pravo svobodo, da bi zoreli v ljubezni. Njegova delitev ni nikoli nepoštena, je le težko dojemljiva. Dojeli jo bomo le, če bomo zaupali v njegovo ljubezen.